

Statskassen skulde tjene paa sit Udlaan til disse Lodsejere, og hvis det er muligt at udstede disse Statsobligationer til billigere Rente, er Ministeriet villigt dertil, men i Overensstemmelse med den Enighed, der var i Fjor om, at Statskassen ikke skulde bære yderligere Tab ved Renten af Laanene til Lodsejerne, maa jeg fastholde, at Staten maa kræve, at de betaler den fulde Rente, som Staten maa give for Pengene til disse Udlaan.

Hvad angaar den anden Aarsag til den Misstemning, der er opstaaet dernede, og som det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) nævnte, nemlig den tyske Toldlovs Virkninger i disse Egne, vil jeg sige, at jeg finder netop, disse Virkninger maa opfordre Befolkningen dernede til at ønske Planen gennemført, fordi det vil være nødvendigt for dem i Fremtiden at gaa noget bort fra de Driftsformer, de har brugt hidtil, og en saadan Overgang til andre Driftsformer skulde Planen netop lette. Det er rigtigt, at det maa være i alles Interesse, at en saadan Plan gennemføres med saa stor Tilslutning som muligt. Jeg kan derfor ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om, hvorledes det vil gaa, idet vi ikke har faaet Indberetning om denne Sag til Ministeriet og ikke har hørt, hvad Kommissionen, som har med Planens Gennemførelse at gøre, maatte ville udtale om den stedfundne Afstemning. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at det vilde maaske ikke være helt ubegrundet, om Ministeriet, hvis der er saa stor Misstemning mod Planens Gennemførelse, som der her er nævnt, udsatte dens Gennemførelse, for Ministeriet har ingen Grund til at være hidsigt efter at komme af med saa mange Penge, 2—3 Mill. Kr., hvis omtrent Halvdelen af Befolkningen er imod Gennemførelsen. Jeg kan altsaa ikke paa nærværende Tidspunkt sige, om det vil gaa saaledes, men gør opmærksom paa, at det maaske ikke var helt urimeligt, om man udsatte Sagens Gennemførelse.

Nis Nissen: Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om Rentespørgsmaalet, for jeg tror egentlig, at det blev afgjort i Fjor. Saa vidt jeg forstod, var alle Partier den Gang enige om, at Staten ikke skulde tabe, men heller ikke tjene paa Renten af den Del af Summen, som Lodsejerne selv skulde udrede, men at de skulde betale den Rente, Staten selv maatte give. Efter den Stemning, der var hos alle Partier i Fjor i saa Henseende, anser jeg det for haabløst at søge at rokke ved den Grundsetning.

Derimod vil jeg gerne sige et Par Ord til det, Landbrugsministeren sidst udtalte, nemlig med Hensyn til Udsættelsen af Foretagendet. Jeg vil anse det for meget betænkeligt at udsætte det længere. Foretagendet har været drøftet i lang Tid, og dets Gennemførelse vil være af den allerstørste Betydning for den paagældende Egn. Det drejer sig om Jord, hvis naturlige Beskaffenhed er saa omtrent den bedste, der kan tænkes, og som, hvis den bliver afvandet, vil kunne bære de bedste og største Afgrøder. Efter denne Plans Gennemførelse vil man i disse Egne ikke blot have en fortrinlig Jordbund at arbejde med, men man vil i større Grad end næsten noget andet Sted i Landet kunne udnytte Jordens Godhed, idet man da vil være Herre over ikke blot dens Afvanding, men ogsaa dens Bevanding, hvad navnlig i tørre Somre vil spille den allerstørste Rolle. Det forekommer mig, at det ikke vil være rigtigt af Hensyn til det ret betydelige Mindretal, som har stemt imod, at udsætte Sagen. Man maa huske paa, at Jorden her er ikke overalt lige vandførende. De, som har stemt imod, er Ejerne af de højtliggende Koge, som mener, at de ikke vil faa saa megen Fordel af Foretagendet som de andre, og det er ogsaa særlig i disse Koge, at den nævnte nationalistiske Agitation har sat ind, hvori- mod der er andre Koge, hvori Jordens Bonitet i og for sig er lige saa god som i hine, men som er saa lavtliggende, at de den Dag i Dag praktisk talt er værdiløse, fordi Fortjenesten ved det Græs, der kan slaas der, sluges af Arbejdslønnen. Jeg finder da, at det vil være urigtigt af Hensyn til det Mindretal, som ikke er saa stærkt interesseret i Foretagendet, at hindre Fler-tallet i at opnaa de overordentlig store Fordele, som Afvandingsprojektets Gennemførelse fører med sig.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Hvad det ærede Medlem Hr. Nis Nissen sagde med Hensyn til en Udsættelse, kan jeg fuldstændig slutte mig til; jeg vil ogsaa meget indtrængende advare imod at udsætte Sagen.

Den højtærede Landbrugsminister mente, at netop de Vanskeligheder, som Befolkningen derude havde at kæmpe med under Hensyn til den tyske Toldlovgivning, maatte opfordre dem til hurtigst muligt at gennemføre Projektet. Det kan i og for sig være rigtigt, men paa den anden Side er der mange af disse Lodsejere, der i det sidste Aar har lidt saa store Tab ved Græsningen, at de har meget vanskeligt ved at holde